

VZPOMĀNKY KAPITĀNA HONZĀKA

PondĀlĀ-, 04 Āerven 2018

Jsem na chalupĀ, hornĀ- louka je jeden kvĀt. Ke ĀKulatĀ bĀjbĀĀ na kus ĀTMeĀi i stopeĀku jeĀTMabinkovĀ se dĀ; tak tam klĀbosĀ-me, vedem ĀTMeĀi, usrkĀ;vĀjme jeĀTMabinku, kdyĀ³/₄ jednou Ālojs z protĀjĀĀ- strĀjnĀ zvedne ruku a zab

ĀŽTeda kluci, ĀTMeknu vĀjĀm, volala mi holka, ona studuje v ĀstĀ-, Ā³/₄e za roĀnĀ-kovou prĀici si vybrala mĀ-stnĀ- tisk, prĀ¹/₂ regionĀlnĀ-. PĀjtrala v mĀstskĀ¹/₂m archivu a narazila v jednĀch novinĀjch na jmĀno tady naĀjeho "doktora"Ā! Zaujaly ji vĀci kolem pĀTMĀ-rody; vzpomĀ-nĀjnĀ- policajta na penzi Jana HonzĀ-ka, co jsi s nĀ-m psal. PrĀ¹/₂ docela dobrĀ¹/₂. TakĀ³/₄e kamarĀjde, to nĀjĀm mĀ-Ā³/₄eĀj nĀjakĀ¹/₂ pĀTMĀ-pad vyprĀ;vĀt.ĀĀ Tak, co mi zbĀ¹/₂valo, ne?

Jednou takhle sedĀ-me v naĀjĀ- kavĀjniĀce, v Āstech laskĀjme douĀjek modrĀho portugala. KapitĀn HonzĀ-k, policajt na penzi, se na mnĀ usmĀ-vĀj; ĀŽRedaktorskej, mĀjĀm pro vĀjs pĀTMĀ-bĀh, kterĀ¹/₂ nĀjĀm docela zamotal hlavy, ale je spĀ-Ā ĀsmĀvnĀ¹/₂, i kdyĀ³/₄ poteĀe krev.ĀĀ TĀ-m zaĀalo HonzĀ-kovo vyprĀ;vĀnĀ-. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ pak vyprĀ;vĀl, nazval ĀŽVEJCEĀĀ.

Ten rok se kvĀten fakt vyvedl. VĀje kvetlo, rodila se mlĀjĀata vĀjeho druhu, takĀTMka vesnickĀj idyla. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ vyprĀ;vĀ-m, se stal a vĀtĀjinou se bude i odehrĀvat tĀmĀĀTM na samĀm konci mĀsteĀka, v kolonii rodinnĀ¹/₂ch domkĀ- a nĀ-zkĀ¹/₂ch vilek. U domkĀ byly zahrĀjky, za domky louky plnĀĀ ĀĀavnatĀ trĀjvy, je tedy nasnadĀ, Ā³/₄e tĀmĀĀTM kaĀ³/₄dĀ¹/₂ u domku mĀl slepiĀky, krĀjlĀ-Āky a dalĀjĀ-vĀjeljakou havĀĀ. Zde v kolonii lidĀ nevĀdĀli, co je nuda Āi zahĀjka. Kolem svĀ¹/₂ch zahrĀdek a tĀ havĀti bylo stĀjle co dĀlat. Proto na svĀj dĀ-la byli hrdi a s vĀ¹/₂pĀstky Āi chovatelskĀ¹/₂mi ĀspĀchych se na potkĀjnĀ- pyĀjnili.

Na stanici se nic nezmĀnilo aĀ³/₄ na to, Ā³/₄e nadstrĀjĀ³/₄mistr Hubert byl stĀjle nadstrĀjĀ³/₄mistr, ale pĀTMbylo strĀjĀ³/₄mistrĀ! Jo, uĀ³/₄ jsme byli tĀTMi. TĀTMi jako do mariĀjĀje. StrĀjĀ³/₄mistr NovĀjk (nejdĀle slouĀ³/₄Ā-cĀ-), strĀjĀ³/₄mistr Kocourek, a mĀj maliĀkost. Vrchnosti se zdĀjlo, Ā³/₄e prĀ¹/₂ na takovĀ¹/₂ zapadĀjkov je nĀjs tu aĀ³/₄ aĀ³/₄. My mĀli jinĀ¹/₂ nĀjzor, ale ten nikoho nezajĀ-mal. Den o kterĀm mluvĀ-m, byl jako vymalovanĀ¹/₂. VĀelky na kvetoucĀ-ch keĀTMĀ-ch bzuĀely jako o zĀjvod, mihnul se sem tam i motĀ¹/₂lek. Jen osvĀĀ³/₄ujĀ-cĀ- vĀjnek Āi oblĀjĀek nikde. ĀĀ-kĀjĀm - pohoda. OtevĀTMenĀj okna nĀjĀm mĀla zajistit pĀTMĀ-sun ĀerstvĀho vzduchu, jenĀ³/₄e, to byly marnĀ nadĀje. UtĀ-rĀjme si huby od dlabance, pokuĀTMujeme fasovanĀ¹/₂ partyzĀjnkny, kdyĀ³/₄ ĀĀuk, ĀĀuk, ozvalo se nesmĀlĀĀ ĀĀukĀjnĀ- na dveĀTMe. NĀkdo houkl ĀŽdĀjleĀĀ.

Vstoupil na prvĀ- pohled venkovan. NesmĀle se pĀTMedstavil: ĀĀProsĀ-m pĀjnovĀ nebo soudruzi, sem BouĀek. BouĀek z poslednĀ-ho domku smĀrem... vĀjak vy vĀ-te. U domku je zahrada a tak mĀjme nĀjakĀ krĀjlĀ-Āky a slepiĀky.ĀĀ

Koukali jsme po sobĀ a Āekali, co z domkĀTMe vypadne.

UĀ³/₄ kurĀjĀ³/₄nĀji pokračoval: ĀŽMĀjme patnĀjct slepiĀek, jeĀjtĀ pĀTMed mĀsĀ-cem sme s MariĀ-, tedy s manĀ³/₄elkou, kaĀ³/₄dĀ¹/₂ den dĀjvali do koĀjĀ-ku tĀTMinĀjct aĀ³/₄ patnĀjct vajec.ĀĀ

Stájele náim nedocházelo, o co jde.

Neodradily ho naaje pohledy, a jako natažené vypráivá dájil: âžNo a uá tak dobrej má'sá-c nacházme jen tÁmi, ÁtyÁmi, maximálná pát. Deset vajec náim ná'kdo krade! Jo, krade. Kdyby to má' na svádomá- ná'jakej dravec Ái lasiÁka, kuna nebo jinej prevÁ-t, zÁ staly by stopy, skoÁÁipky, rozbitÁ vejce nebo tak ná'co, Áejo?âœ

To byl argument, kterÁ½ neájlo podcenit. StrÁÁmistr NovÁk ho drobátko podojil, jako nemáj-li na ná'koho podezÁenÁ- apod. Velitel, po domluvá s NovÁkem, ho pak poslal domÁ s tÁ-m, Áe se jeáj'tá ná'kdo od ná'js zastavÁ-

Potom spustil, Áe to sice vypadÁ jako banalita, ale my to nesmÁ-me podcenit, abychom neztratili dá'váru a tvÁÁ u má-stná-châœ RozdÁlil mezi ná'js Áokoly a dodal: âœKluci, a mrsknÁte sebou, nechci má-t ze slepic pomná-k.âœ ChÁipali jsme situaci a Ájli kaÁdÁ½ po svÁ© prájci.

NovÁk Ájel si popovÁ-dat se sousedy a my s Kocourkem Ájli hodit ÁeÁ s panem farÁÁem. FarÁÁ na malÁm má'steÁku je pÁeci taková vrba, Áe? Á li a zkusili Áj'tÁ-. FarÁÁ ale mlÁel, jen rameny krÁil, prá½ zpová'dná- tajemstvÁ-. PÁmi vyptÁvájná- se mi zdájlo, Áe ná'co vÁ-, ale nepovÁ-... jojo, zpová'dná- tajemstvÁ- mu zavÁmelo klapajdu i pÁed zÁjkonem.

PÁmi ná'jvratu vidÁ-me, Áe NovÁk je ve svÁ©m Áivlu. VyklÁdal, Áe odchycenÁ- domkaÁmi o niÁem nevÁdá'li. Narazil ovÁjem na souseda, co bydlÁ- nad domkem BouÁka, a ten mu prozradil, Áe uÁ celÁ½ má'sá-c spolu ÁjmÁ-rujou okolÁ-. ZatÁ-m nic, ale furt pokračÁujou. ZÁ-ráli jsme, kdyÁ¼ vyklÁdal, Áe souseď je tÁ©Á¼ BouÁek. Á½dnÁ½ pÁÁ-buzenstvo, jen ÁistÁ ná'hoda. No, a krom jmÁ©na majÁ- i spoelÁ©ho konÁ-Áka âœ krÁjÁ-ky a slepice. Zajdou obÁas i na pivko.

S jejich Áenskejma to je ovÁjem trochu jinÁ½ kafe. Marie i Emilka jsou dobrÁ© kamarÁjky. ÁEasto chodÁ- na prochÁjzky, v sezonÁ' jdou spolu na houby, na klestÁ-, a prá½ milujÁ- lesná- zÁjkoutÁ- a hlavnÁ' a nejvÁ-c poeziiâ€! To má' moc neájlo dohromady, takÁka vesnickÁ½ holky a poezie? Fakt jsem je nepodceÁoval, ale divná½ mi to bylo. Tak uvidÁ-me, co pÁmiesou dalÁjÁ- dnyâ€! To, co vyÁenichal NovÁk, bylo bezva, zatÁ-m ná'js to vÁjak nikam neposunulo. A tak ná'js dva s Kocourkem napadlo trochu se mrknout, co ty jejich dvÁ' kÁepelky opravdu v pÁÁ-rodÁ' dá'lajÁ-. Dva dny ale utekly a milovnice pÁÁ-rody nevytÁhly paty z domova. PrÁice má'ly nad hlavu.

Á½dnej stres, ÁÁ-kÁ se, Áe pÁmipravenÁ©mu ÁjtÁ'stÁ- pÁeje. Byli jsme pÁmipraveni, takÁe jsme se i doÁkali. Byla to ná'hoda Ái osud - ale netrvalo dlouho, a heleme se, milovnice poezie se vydaly do lesná-ho krÁjlovstvÁ-, uvelebily se na dece v chlÁjdu buku, ve skrytu u ÁjumÁ-cÁ-ho potoka. S Kocourkem najednou koukÁjme - jak u vytrÁenÁ- - má-sto knihy bÁjnsná- si navzÁjem rozepÁ-naly blÁzky ... panenka skÁjkavÁj... jo, jsou âœ uhodli jste, ony jsou... Bylo to tak. Nojo, jenÁe ony svÁ© tajemstvÁ- pÁmi zpová'di vyklopily farÁÁovi. Co bylo dájil a proÁ? Marie, jak bylo odhaleno pÁmi ná'slednym popovÁ-dájná- si s obÁ'ma romantiÁkama, od tÁ© doby pát vajec dá'vala svÁ© Emilce z lÁjsky, a pát, to uÁ uhadneÁj i ty redaktorskej, farÁÁovi. Myslela, Áe tÁ-m bude milost BoÁ¼Á- jistÁjÁjÁ-â€!

Dělal už někdy něco navíc - co dodat. I když jsme se snažili, stejně se to proflákl. Byl to poprask, ale už mimo naši pravomoc. Jo a krev - ta fakt tekla. Bouček, ten od Marie, vzal sekeru a v návalu emocí - usekal v něm svým slepicím hlavu. A palek od jejich krve byl toho svědkem.

-doktor-